

Պատմաաղբյուրական 14-դ յօդուածի դօրո՞վեանք
րոցում աւանդելում են հեռեալ արհեստները,
ձեռագործ ընդհանրապէս, 2) նկարչութիւն, 3)
շուապահութիւն, եւ 4) անարարութիւն: Հետա-
քը բ լմանալ թէ որ ժամանակից են համար-
ւալ արհեստներ վերադնշալ երեք առարկաները,
ինչո՞ք այստեղ չէ լեւելա՞ծ այն արհեստը, որ
ցլա՞ծ է այդ դպրոցում արդէն երեք տարի
ն է դերձակութիւն եւ սպիտակեղէններէ կարը
լա՞ստի մի դպրոցում, որտեղ միայն երթեկեկ
ակերտութիւն կան, կարելի է աղեւծք անա-
րութիւն սովորեցնել մանուկներին եւ ինչո՞
րոցում առանկա՞ծ առարկաների գիտութիւնը
րդ է տալ աշակերտութիւնին Վարդերի օգ-
րաններէ: Կոչումը, որպէս առաջարկեց Հա-
հայեց ընկերութեան ընդհանուր ժողովում: Ս-
ձեւէ է մեր լսածը, թէ անարարութեան հետ
տնին դաս կը արվին եւ ֆրէզելեկան խաղը
ժամանակը անցընէին: Եւ ինչո՞ք ինչո՞ք եր-

